

ת"פ 35179/10/14 - מדינת ישראל נגד א' ג' ל'

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 35179-10-14 מדינת ישראל נ' ל'(עציר)

בפני המאשימה
כבוד השופטת אליאנא דניאלי
מדינת ישראל

נגד
הנאשם א' ג' ל'

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר הבאת הראיות בשני אישומים, בעבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.

המעשים בוצעו כנגד שני מתלוננים שונים - בעלי חנות אופניים והעובד בחנות, כתוצאה מאי שביעות רצון של הנאשם מטיפול בתלונתו באשר לאופניים אותם רכש בחנות.

באישום הראשון נטל הנאשם אופניים חלופיים חלף האופניים אותם ביקש לתקן, וכאשר חסם העובד את דרכו, הכה הנאשם את העובד במכת אגרוף בפניו.

בהתאם לאישום השני בו הורשע הנאשם, לאחר דין ודברים עם בעלי החנות במסגרתם הפנה בעל החנות את הנאשם לחברה, ירק הנאשם בפניו של הבעלים, בעט באופניים חדשים שעמדו במקום ובהמשך הכה את הבעלים בפניו כאשר הוא אווז בידו במכשיר כושר ליד.

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בשני האירועים, הינם שלומו ובטחונו של אדם.

נפסק כי יש להילחם באלימות הגוברת בחברתנו באמצעות עונשים של ממש, ולפיכך אף אם עותרים הצדדים לקבוע מתחם עונש אחד, הרי שיש להתחשב בקביעת מתחם זה בכך שמדובר בשני אירועים הנבדלים זה מזה במועד ובזהות המתלוננים.

ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם שהינו 8-24 חודשי מאסר, בשעה שב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם שהינו החל ממאסר מותנה וכלה ב-9 חודשי מאסר, בנסיבות נאשם זה ונוכח מצבו הנפשי אשר על פי הנתען יש במצבו כדי להפחית

מהמתחם.

עיינתי בפסיקה אותה הגישו הצדדים, ואני מוצאת כי הפסיקה אותה הגישה ההגנה אינה יכולה לשמש כאמת מידה לקביעת מתחם, שכן פסקי הדין המצוטטים באותה פסיקה מתייחסים לענישה אשר הוטלה על נאשמים אשר נטלו אחריות על מעשיהם, היו נעדרי עבר פלילי, היו מבוגרים מאוד, כאשר נערכה סולחה בין הצדדים ועוד כיוצא בזה נסיבות מקלות במיוחד.

לאחר ששקלתי את הפסיקה, את נסיבות האירוע ואת הערכים המוגנים, אני מוצאת כי המתחם הכולל ההולם תיק זה הינו החל ב-6 חודשי מאסר וכלה ב-20 חודשים.

באשר לגזירת העונש בתחומי המתחם, הרי שמחד הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו בטרם הכרעת הדין, ולפיכך אינו ראוי להקלה לה זוכים אלו שנוטלים אחריות למעשיהם ומנגד, בדבריו האחרונים לעונש, הביע חרטה הן על המעשים והן ככלל לקח אחריות על אופן התנהלותו.

בעניינו הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית אשר קבעה כי אינו סובל מהפרעה פסיכוטית וכי לא היה חולה בעת ביצוע העבירות, ומנגד מדובר במי שאושפז בעבר אשפוזים קודמים ואובחן כסובל מסכיזופרניה.

עם זאת עובר למעצרו הוא לא נמצא במעקב פסיכיאטרי ולא נטל טיפול תרופתי במשך כשנה וחצי.

עורכי חוות הדעת הסיקו כי העבירות נבעו מדפוסי אישיות אנטיסוציאליים ושימוש מאסיבי בסמים.

לפיכך, הרי שמחד יש מקום להתחשב במצבו הנפשי ומנגד, שעה שמדובר במי שאינו נוטל טיפול ודפוסי אישיותו הינם אנטיסוציאליים, הרי שמעשיו בתיק זה, כמו גם עברו, מלמדים כי במעשיו הוא מהווה סכנה לחברה.

גיליון הרישום הפלילי מלמד כי הוא נידון 11 פעמים בעבר בגין עבירות מגוונות ובהן עבירות אלימות, רכוש, התנהגות פרועה במקום ציבורי, סמים ועוד.

בגין הרשעה קודמת תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהינו חב הפעלה נוכח ההרשעה בשני אישומים שונים בתיק זה.

בנסיבות הכוללות, אני מוצאת כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש במרכז המתחם, ולפיכך אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 12 חודשי מאסר בפועל אשר ירצו מיום מעצרו 19.10.14.

2. אני מפעילה מאסר על תנאי שהוטל בת"פ (שלום- פ"ת) 53463-11-10 בן 6 חודשים, חציו בחופף וחציו במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם 15 חודשי מאסר.

3. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת אלימות.

4. פיצוי למתלונן, ד' א', בסך 750 ₪.

הפיצוי ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מ-1.7.15 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

5. קנס בגובה 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים ב-1.10.15 ובתאריך 1.11.15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ה, 31 מאי 2015, בנוכחות הצדדים.